

Část 1

NAROZENÍ DÍTĚTE LÁSKY

Jak se narodí dítě lásky?

Naším prvním úkolem a samozřejmě i všech účastníků tréninku je přijít vědomě do pozemského života v podobě dítěte lásky. Kdo je dítě lásky? Obvykle si myslíme, že k narození dítěte lásky stačí, aby se rodiče měli velmi rádi a oba toužili po dítěti. Avšak zdá se, že to nestačí. Existuje mnoho párů, které se milují a chtějí děti, ale z nějakého důvodu je nemohou mít nebo potomci přicházejí na svět nemocní. Dokonce ani dítě, jež se narodilo zdravé a v termínu, nemusí mít v budoucnosti šťastný osud.

Dítě lásky představuje stav, v němž měsíce v bříše matky, porod a celý následující život jsou šťastné. V dětství netrpí nemocmi, během dospívání nemá potíže a mládí je šťastné i úspěšné. Start do takového života znamená, že bylo *zrozeno dítě lásky*.

S dětmi lásky se v životě občas setkáváme. Jak můžeme uvedeného stavu dosáhnout?

V tréninku *Na vlně života* nalezneme na tuto otázku odpověď a téměř všichni jeho účastníci začínají život jako děti lásky. Proč *téměř* všichni? Protože každý člo-

věk je jedinečný a osobitý, vychází z vlastního pohledu na svět a dělá své vlastní kroky životem. Někteří se nedostatečně hluboko ponoří do procesu, a proto nemohou realizovat všechno, co dostávají, ale takových je zpravidla málo. Jestliže budeme chtít, můžeme ve svém životě mnoho změnit dokonce i přečtením této knihy, a bude-li naše přání velké, je možné se narodit jako dítě lásky.

Všimli jste si slovního spojení *vědomě se narodit jako dítě lásky*? Je v něm uložen nástroj – vědomé konání. Celá tato kapitola je věnována procesu hlubokého uvědomování zrodu dítěte lásky. Snažte se co nejhlouběji proniknout do uvedeného postupu a dosáhnete obdivuhodných výsledků.

Seznámení s duší a vytvoření vzájemného vztahu

Nejdříve musíme připravit vesmírnou rovinu své duše. Co je to duše? V různých kulturách, náboženstvích a duchovních naukách o ní existují odlišné představy.

Lidská duše je jemnohmotná substance, která se skládá z lásky a informací. Tvoří tělo k určitým cílům a úkolům, tvaruje jej, naplňuje životem, vkládá rezervy na řešení úkolů a také v sobě nese poslání i plány člověka v jeho vtělení. Vytváří cestu a všechny situace a také okolnosti k jejich uskutečnění.

Plány duše chápeme jen částečně.* Mnohé závisí na procesu uvědomování, čistotě myšlenek, citů i těla a samozřejmě na stavu lásky. Čím je toho více, tím větší máme kontakt s duší a tím snadnější, šťastnější a radostnější je naše životní cesta. Snaha o soulad s vlastní duší

* viz *Tvořivé plány duší*: R. Schwartz, Eugenika 2014

představuje důležitou součást duchovního rozvoje člověka, a proto prvním úkolem je navázání a prohloubení komunikace s vlastní duší.

Nebudeme zabíhat do života duše před narozením člověka, jen je nutné zdůraznit, že duše v jemnohmotném světě nežije, ale existuje. Její život začíná příchodem na Zemi v podobě člověka od vzniku první buňky získaného fyzického těla. Duše se v prostorách, v nichž jen existují, připravují na příchod do fyzických světů. Takovýchto světů je pravděpodobně mnoho a Země je jen jedním z nich. V jemnohmotném světě se vytvářejí programy pro jejich nová vtělení, jež souvisí s událostmi v minulých životech. Člověk má v hrubohmotném světě silnou energii fyzického těla a sexuální energii, a tudíž je všechno, co v něm probíhá, rozhodující pro jemnohmotný svět. Mít fyzické tělo je velká odpovědnost, proto je tak důležité moudré jednání člověka na Zemi. Vždyť na něm závisí život duše tady i TAM.

Uvedu jednoduchý příklad. V kostele jsme zapálili svíčku za klidný odpočinek zesnulého. Zamysleme se nyní. Cožpak můžeme přát nesmrtelné duši, jež existuje v lásce a radosti, věčný klid? Ve skutečnosti blahými úmysly dláždíme cestu do pekel. Co se stalo? Dopustili jsme se násilí, protože nikdo nemá právo rozhodovat, kde se má nacházet duše zemřelého. Možná, že nechce nalézt věčný klid, ale naopak se touží vrátit do života nebo už se vtělila do člověka a přeje si žít aktivně a šťastně. Avšak svíčkou, tímto silným poslem fyzického těla, jsme ji dostali pod ochranu určitého *egregoru*.*

* V doslovném překladu z řečtiny znamená toto slovo *strážný anděl*. Knihu Anatolije Někrasova *Egregory – strážní andělé?* vydala Eugenika

Ale chce tam být? To zdaleka nemusí být pravda. V současné době se často vykonávají pohřební obřady v kostele, ale tím se přímo ovlivňuje duše, a to mnohdy i proti vůli zesnulého, jenž své přání vyslovil ještě během života. Totéž se týká i obřadu křtu malých dětí. Vždyť dítě je duše, která přišla na Zemi, má vlastní plány, není vlastnictvím rodičů, a tak vznikají problémy na celý život. I s vlastní duší musíme komunikovat velmi jemně, moudře a něžně, natožpak s duší jiného člověka.

POSTUP

Komunikace s duší

Odproste v duchu svou duši za to, že na ní bylo spácháno mnoho násilí. Často jste se jej dopustili sami, protože jste duši neposlouchali a jednali jste v rozporu s jejím přáním nebo jste dovolili, aby se vůči ní dopouštěli násilí ostatní. Poděkujte jí, že vám stále věří, miluje vás, důvěřuje vám, žije s vámi a zůstává s vaším tělem. Přejte si, aby i další vzájemné působení mezi duší a tělem bylo harmonické a uvědomělé.

Odproste také všechny duše, na nichž jste se – ať už chtěně nebo nechtěně – dopouštěli násilí. Poděkujte jim za to, že nadále s vámi spolupracují a komunikují, a přejte si, aby další vzájemné působení bylo harmonické a uvědomělé.

V budoucnosti přistupujte moudřeji a uvědoměleji ke každému vzájemnému působení mezi tělem a vlastní duší i dušemi jiných lidí. Jestliže jste se nechtěně dopustili násilí, nevyčítejte si to (pocit viny rovněž představuje násilí páchané na duši) a nebuďte z toho smutní (i to je pro ni nepříjemné). Zármutek naruší harmonii vnitřní trojice a způsobuje duši potíže. **V životě není důležité, co se stalo, ale jak jste se v dané situaci zachovali.**

Proto je stav přijetí, lásky a radosti to nejlepší, co můžete dát své duši, a tak jí vytvořit to největší pohodlí.

Pochopení role duše a jejích plánů je pravděpodobně nejdůležitějším úsekem pozemského života. Prošli jsme jím dříve? Nejčastěji ne, ale nyní, když už jsme dospěli, to doháníme. Teprve teď si hluboce uvědomujeme její přítomnost ve svém životě, jak se pečlivě připravovala k příchodu na Zemi a tvoření našeho těla, jak chystala rozličné varianty vývinu událostí pro případ vzniku různých okolností vyšší moci nebo kolik těžkostí musela překonat na své cestě ke vtělení kvůli narušené harmonii mentálního prostoru planety či nízké úrovni vědomí lidí. Nyní chápeme, kolik potíží jsme jí způsobili v životě, a na základě toho k ní pocítujeme tu nejhlubší úctu a velkou lásku.

Kdo a kdy přijme duši?

V otázce, do koho a kdy se duše vtělí, bylo odhaleno překvapivé zjištění, jež v mnohém objasňuje účast mužů na narození dětí. Obvyklý názor, že úloha muže spočívá jen v oplodnění vajíčka, je omyl. V daném případě dochází k příliš velké nerovnosti v rolích otce a matky. Avšak tento blud se stal základem mnoha společenských pilířů, tradic, a dokonce i zákonů. V přírodě je všechno harmonické, a tudíž v tak důležité věci jako narození dětí rovněž existuje naprostá harmonie.

Děti totiž přivádí na Zemi otec! Je spojovacím můstkem mezi duchovním a materiálním světem.

Dívky začínají dospívat přibližně v jedenácti až dvanácti letech, objevují se první projevy pohlavní zralosti, menstruace a ony se postupně mění v ženy. Během dospívání chlapců se objevuje důležitý okamžik, kdy jim

v jemnohmotných rovinách nad hlavou jakoby vyraší a rozkvete květ. V něm se objevuje duch a vzniká spojení s vesmírem. Tento květ běžným zrakem nemůžeme vidět, ale je reálný. Na květ se slétají jako motýli duše budoucích dětí, které chlapec může v průběhu života přivést na Zemi. Tyto duše, *andělé*, ho provázejí v dalším životě **a společně s nimi** hledá budoucí ženu a matku svých dětí.

Malíři ve středověku zobrazovali poblíž milenců Amora s lukem a šípy. Obrazné vyjádření symbolu lásky ukrývá pravdu. Tito *andělé lásky* mají velký zájem na tom, aby otce a matku pojila silná láska. Chtějí přijít do kvalitního prostoru lásky, proto se snaží pomáhat budoucímu otci a později i matce se rozvíjet a vytvářet harmonický vztah naplněný láskou. Někteří lidé cítí ve své blízkosti přítomnost andělů. Mezi nimi jsou i budoucí děti.

Nové chápání role otce k této rodinné „instituci“ v mnohém mění vztah. Tím se vysvětluje, že **pronesená negativní slova na adresu otce, a dokonce i jen myšlenky nezpůsobují problémy otci, ale dětem.**

Kromě toho má muž neustálé spojení s dušemi svých dětí až do konce života nezávisle na tom, jestli se nachází blízko, tisíce kilometrů daleko nebo už na onom světě. Otec své děti stále energeticky doprovází. Na základě toho je nutné přehodnotit vztahy mezi mužem a ženou a projevit ještě více vzájemné odpovědnosti, lásky a úcty.

Příprava rodičů a prostoru lásky k příchodu duše

S duší jsme se seznámili. Nyní jí pomůžeme se vtělit a připravíme pozemskou rovinu na její příchod. Začneme poznávat možnosti stroje času a naučíme se jej používat,

abychom v něm mohli cestovat. Nejprve se vydáme tam, kde jsme byli ještě v podobě duší a vybírali jsme si rodiče. Kdo přijal duši? Co věděli? V jakém stavu se tehdy nacházeli a jaký byl jejich vztah? Byli připraveni přivítat naši duši na této krásné planetě? Na všechny uvedené otázky musíme najít pozitivní odpovědi. Vždyť příchod dítěte lásky představuje mimořádný proces!

Většina z nás řekne, že rodiče nebyli připraveni, a proto jsme se nenarodili jako děti lásky. Nesuďme své rodiče přísně za to, že pro naše narození nevytvořili ideální podmínky. Nebylo to pro ně jednoduché. Neměli v té době odpovídající vědomosti a podmínky byly jiné. Kdo už má vlastní děti, jistě si vzpomene, zda byl na jejich příchod připraven. Jestliže se poctivě podívá na svůj život, většinou bude jeho odpověď záporná.

Po seznámení se s duší už chápeme, proč je tak důležité s ní moudře komunikovat a vytvořit potřebné podmínky pro její vtělení a život. Je trestuhodné rodit děti bez lásky. Kdyby si lidé uvědomovali míru odpovědnosti za příchod duše, mnohé by na Zemi, ale především v životě bylo jiné. Nyní si vytvoříme prostor lásky pro své narození, přestože jsme se už dávno narodili a vyrostli. Avšak pomocí stroje času můžeme změnit svou minulost a vytvořit v ní jiný prostor – prostor lásky.

Prostor lásky začneme vytvářet přípravou rodičů. Ve svém vědomí můžeme vejít do minulosti a změnit ji. Naši rodiče to měli složitější. Neměli vědomosti ani možnosti, jaké máme teď my. V důsledku žili a chovali se jako všichni ostatní. Milovali se ve tmě pod dekou a jen čekali, jestli z toho něco nevzejde. Avšak na příchod dětí se musíme vědomě a s velkou láskou připravit. Samozřejmě že se měli rádi, ale chybělo jim vědomé konání. To teď rodičům do života přidáme, a vytvoříme tak vlastní duši lepší podmínky ke vtělení.